

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 506/2011-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ď., S., vo veci návrhu na obnovu konania vedeného Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 395/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Ď. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 21. novembra 2011 doručené podanie J. Ď. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Návrh... navrhovateľa na obnovu konania v zmysle § 288 ods. 1 písm. a) a nasl. O. s. p. zákona č. 99/1963 Z. z.*“. Vychádzajúc z obsahu podania ústavný súd dospel k záveru, že úmyslom sťažovateľa bolo podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou sa domáha obnovy konania podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a § 228 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) vedeného ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 395/2010.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol, že uznesením ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 395/2010 z 28. októbra 2010 bola odmietnutá jeho sťažnosť „*na protiprávne konanie*“ Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) vo veci ochrany „*jeho (a jeho manželky) ľudských práv a základných slobôd, hlavne však majetku, sústavne porušovaných zo strany spoluobčanov obce S. v zastúpení starostu a správnych orgánov evidovaných pod sp. zn. 7 C 371/00, 23 C 57/01, 2 C 155/02, 14 C 9/09, 14 C 115/02, 14 C 142/02, 7 C 292/02, 2 C 228/03, 2 C 312/03, 24 S 23/03, 27 C 254/03, 24 S 8/02, 27 C 301/04, 5 C 92/05, 7 Co 88/06, 2 C 29/05, 17 C 182/05, 6 C 122/05, 4 C 119/05, 6 C 47/06, 7 C 291/05, 33 C 131/08, 23 C 141/05, 25 C 88/06, 4 C 214/06, 2 C 359/07, 6 C 197/08, 27 C 364/07, 13 C 472/07, 7 C 216/08, 2 C 16/08, 21 D 175/11, 13 C-7C-6 C 219/08, 14 C 137/01, 17 C 163/01, 25 C 445/07, 7 C 352/03, 2 C 4/04, 7 C 15/04, 2 C 18/04, 13 C 216/05, 24 C 102/09, 8 C 217/05, 20 S 13/08, 12 S 52/02, 20 S 20/05, 24 Sd 12/09, 5 T 152/04, 9 T 42/07*“.

Ďalej sťažovateľ uviedol, že do podania sťažnosti v konaní, ktoré navrhuje obnoviť, sa mu nepodarilo získať relevantné dokumenty, ktoré by dokazovali jeho presvedčenie o zaujatosti konajúcich sudcov okresného súdu a krajského súdu. Takéto dokumenty sa mu podarilo čiastočne získať „*z portálu MS SR*“ až teraz, v získavaní naďalej pokračuje a postupne ich ústavnému súdu predloží. Uvedené dokumenty podľa názoru sťažovateľa poukazujú na priateľstvo medzi starostom obce S. P. Š. (ktorého sťažovateľ označil za hlavného poškodzovateľa svojich základných práv a slobôd) a jeho manželky so sudcami okresného súdu a krajského súdu, čo vylučuje, aby jeho veci boli všeobecnými súdmi rozhodnuté v súlade s jeho základným právom na prerokovanie jeho veci nestranným a nezávislým súdom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľ opisuje genézu jeho vlastníckych sporov, ktoré začali „protiprávnym osvedčením ich majetku z LV č... a spoluvlastníckych podielov v parcele pkn 157/6-9 evidovaných v protokole č... pozemkovej knihy k. ú. S.“ rodičmi P. Š. (starostu obce S., pozn.).

Sťažovateľ je toho názoru, že okresný súd, ale aj krajský súd konali vo všetkých jeho veciach (ako aj jeho manželky) protiprávne „v rozpore s čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1, ods. 2, § 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3, čl. 20 ods. 1, ods. 3, čl. 22 ods. 1, čl. 39 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2, čl. 141 ods. 1, čl. 144 ods. 1, § 145 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, ods. 3, písm. d, čl. 8 ods. 1, ods. 2, čl. 13, čl. 14, čl. 17 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11 s Dodatkovým protokolom a protokolmi č. 4, 6, 7, 12, 13, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru... a čl. 1 ods. 1, ods. 2 Protokolu č. 12 k Dohovoru... a ustanoveniami § 12 až 17 druhej hlavy O. s. p. zák. č. 99/63 Z. z.“, čím sťažovateľa a jeho manželku šikanovali a ohrozovali (šikajú a ohrozuje aj naďalej) na zdraví a živote.

Keďže podľa sťažovateľa je z uvedených dôvodov zrejmé, že v jeho prípade je daný dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) OSP, navrhuje, aby ústavný súd vydal uznesenie, v ktorom povolí obnovu konania vedeného ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 395/2010, a následne, aby v konaní vo veci samej vydal nález, v ktorom by vyslovil porušenie jeho (a jeho manželky) v sťažnosti označených článkov ústavy a označených práv [čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 22 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2, čl. 141 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a čl. 145 ods. 4 ústavy, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. d), čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), čl. 1 ods. 1 a 2 Protokolu č.12 k dohovoru a § 12 až § 17 druhej hlavy OSP] v označených konaniach okresného súdu a krajského súdu (sp. zn. 7 C 371/00, 23 C 57/01, 2 C 155/02, 14 C 9/09, 14 C 115/02, 14 C 142/02, 7 C 292/02, 2 C 228/03, 2 C 312/03, 24 S 23/03, 27 C 254/03, 24 S 8/02, 27 C 301/04, 5 C 92/05, 7 Co 88/06, 2 C 29/05,

17 C 182/05, 6 C 122/05, 4 C 119/05, 6 C 47/06, 7 C 291/05, 33 C 131/08, 23 C 141/05, 25 C 88/06, 4 C 214/06, 2 C 359/07, 6 C 197/08, 27 C 364/07, 13 C 472/07, 7 C 216/08, 2 C 16/08, 21 D 175/11, 13 C-7 C-6 C 219/08, 14 C 137/01, 17 C 163/01, 25 C 445/07, 7 C 352/03, 2 C 4/04, 7 C 15/04, 2 C 18/04, 13 C 216/05, 24 C 102/09, 8 C 217/05, 20 S 13/08, 12 S 52/02, 20 S 20/05, 24 Sd 12/09, 5 T 152/04, 9 T 42/07).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

S prihliadnutím na účel predloženej sťažnosti treba ju pokladať za opravný prostriedok. Ústava výslovne vylučuje akýkoľvek opravný prostriedok (riadny alebo mimoriadny), čiže nielen odvolanie, ale napr. aj návrh na obnovu konania, pomocou ktorého by sa dalo uchádzať o preskúmanie rozhodnutia ústavného súdu. Neprichádza preto do úvahy primerané použitie (§ 31a zákona o ústavnom súde) relevantných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Ústavný súd v predmetnej veci pri predbežnom prerokovaní sťažnosti taktiež zistil, že podanie sťažovateľa doručené ústavnému súdu 21. novembra 2011 (ktoré je predmetom tohto konania) sa týka tých istých konaní okresného súdu a krajského súdu, ktoré už ústavný súd posúdil 28. októbra 2010 v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 395/2010 pri predbežnom prerokovaní jeho sťažnosti (doručenej ústavnému súdu 19. februára 2010).

V konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 395/2010 ústavný súd uznesením z 28. októbra 2010 sťažnosť sťažovateľa, v ktorej namietal porušenie svojich práv podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu a krajského súdu, ako celok odmietol (pre oneskorenosť, zjavnú neopodstatnenosť, nedostatok právomoci a neprípustnosť).

Ten istý nárok na ochranu ústavnosti sťažovateľ uplatnil aj v prerokúvanom podaní, v ktorom však navyše namieta aj porušenie ďalších článkov ústavy a práv zaručených ústavou a dohovorom [čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 22 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 4, čl. 141 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a čl. 145 ods. 4 ústavy, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. d), čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 1 ods. 1 a 2 Protokolu č. 12 k dohovoru a § 12 až § 17 druhej hlavy OSP] v tých istých konaniach vedených okresným súdom a krajským súdom.

Z uvedeného je zrejmé, že ústavný súd by mal opätovne konať a rozhodovať vo veci, o ktorej už právoplatne rozhodol uznesením č. k. IV. ÚS 395/2010-67 z 28. októbra 2010.

Z porovnania obsahu prerokúvanej sťažnosti s obsahom sťažnosti sťažovateľa vedenej pod sp. zn. IV. ÚS 395/2010 nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že nejde o totožné veci, a to aj napriek tomu, že v prerokúvanej sťažnosti namieta porušenie aj iných základných práv a slobôd. Obidve sťažnosti sú založené na tých istých skutkových a právnych skutočnostiach relevantných z hľadiska posudzovaného prípadu a týkajú sa tých istých subjektov.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd sťažnosť odmietol aj podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde], pretože nedostatok podmienky konania nemožno v tomto konaní odstrániť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších nárokoch uplatnených sťažovateľom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2011